

TANÚSÁG

A nagymarosi Szent Márton Plébánia lapja

Velünk az Isten
(Mt 1,23)

TARTALOM

Testté lett...	1	Előadássorozat dr. Pécsi Rita	Carlo, egy közülünk való szent	19
A „Megtstesülés Misztériuma”	2	neveléskutatóval	Jézus kedves kis Barátja!	20
Advent	5	Jézuskeresés	Díszítsd fel imával Máriát!	21
„Azért jöttem...”	6	Tanítványképző	Gyermekeink mondták	22
25 éves lett a Tanúság újság	8	Pakisztáni beszámoló	Marosi ízek	23
Szentségimádás mindenszentek		Az egyházi adóról	Hirdetések	24
előestéjén	11	Ifjúsági lelki nap Zebegényben		

KI EZ A GYERMEK?

Az egész adventi készülődésünket átjárta az a dráma, amit csak így emlegetünk; Korona vírus. Megtapasztaltuk sebezhetőségünket, kiszolgáltatottságunkat. Minden megváltozott. Ebben a rendkívüli helyzetben még jobban megerősödhet Isten iránti bizalmunk. Nagyon erősen és buzgón könyörögjünk, hogy kerüljön el bennünket a betegség. A rendkívüli helyzet hitünk próbája és megerősítője is lehet. Hiszen „akik Istent szeretik, azoknak minden javukra válik” (Róm 8,28). Szükségünk van erre a hitre.

Megrendítő volt 2020. március 27-én hallani Ferenc pápa szavait, amelyeket az üres Szent Péter téren nemcsak a keresztény hívekhez, hanem minden emberhez intézett: „A lehető legnagyobb sebességgel robogtunk előre, úgy éreztük, erősek és mindenre képesek vagyunk. Epekedtünk a haszonra, engedték, hogy felemésszenek minket a tárgyak és megrészegítsen a sietség. (...) Folytattunk mindent rendíthetetlenül, és úgy gondoltuk, örökre egészségesek maradunk egy beteg világban.”

Most, amikor Európát és hazánkat a koronavírus járvány második hulláma sújtja, azt érezhetjük, hogy Szentatyánk figyelmeztető szavai sem veszítettek aktualitásukból. Annyi mindent tanít nekünk az Úr. Meghalljuk-e? Vagy várjuk, hogy folytatódjon minden ugyanúgy ahogy régen. Nagyon örülnék, ha felfedeznénk a „belső szobánkat”. Ha felfedeznénk a Bibliánkat, ha olyan fontossá válna, mint a mobilunk, hogy már nem tudnánk nélküle élni. Felismerjük-e az idők jeleit? Ebben a várakozásunkban, érkezik közénk egy gyermek. De ki ez a gyermek, s hogyan kerül közénk? Mert annyi kisgyermeket láttunk már, s az első karácsony oly messze van már tőlünk időben.

Ez a gyermek keresztény hitünk szerint az Isten Fia, a megtestesült Isten. „És az Ige testé lett és közöttünk lakott. „Jézus születésének ünnepén új módon kell felfedeznünk, hogy Jézus egyre teljesebben szeretne élni ma is bennünk és köztünk. Hogyan tud megszületni bennünk Jézus? Ha törekszünk figyelni jelenlétére: s az ő szemével látni, az ő szavával szólni, az ő Lelkével gondolkozni, az Ő szeretetével szeretni.

Áldott ünnepet kívánok plébániánk minden hívének!

Csáki Tibor plébános

„Több, mint ismétlődő isteni születésnap;
Több, mint csillogó ajándékok halmaza,
Több, mint szeretet-számlák Pazar kiegyenlítése,
Több, mint ínycsiklós étkek ünnepi asztala;
Ez maga a csendben születő Isten,
A Szeretet teremtő jelenléte: Jézus Krisztus.”

Simon András

TESTTÉ LETT...

Az első karácsonykor megszületett Jézus, pólyába takarták és jászolba fektették. Ez volt az Ő első, történelmi előjövetele. Karácsony azóta a legmeghittebb, legkedvesebb keresztény ünnep, ami a sötét és olykor fagyos tél közepén minden ember szívét fölmelegítheti, akihez csak eljut igazi üzenete. A kereszténység a megtestesülés vallása, karácsony pedig a megtestesülés ünnepe. János evangéliumában olvassuk: „Az Ige testté lett és közöttünk lakozott” (Jn 1,14). Az Ige, vagyis Isten örök Fia. Olyan fontos igazság ez, hogy minden vasárnap elimádkozzuk a Hírszekegyben: „Megtestesült a Szentlélek erejéből Szűz Máriától, és emberré lett.” Karácsony ünnepén ezeknél a szavaknál nemcsak meghajlunk, hanem tisztelünk jelölésük letérelésük!

Názáretben - ahol az angyali üdvözlés történt - a barlang felett ez a felirat olvasható: „Verbum hic caro factum est”, vagyis „Az Ige itt lett testté”. Itt Názáretben, egy lány szíve alatt, aki a hagyomány szerint a mindennapi szolgálatát látta el, éppen kútra indult vízért. Az Isten megszólította, és ő egy nagylelkű, teljes igent mondott Istennek. Ekkor az Ige megtestesült, belépett az emberi életbe, világunkba. Azóta tudjuk, hogy Isten nem közömbös távolságból szemléli az ember sorsát, hanem Jézusban megtapasztalja mindazt, amit az anyag, anyagi lét és testi létforma jelent. Tényleg velünk az Isten! - ahogy az Emmánuel név kifejezi. Velünk együtt átéli a fáradságot, a munkát, a szenvedést, megaláztatást, az éhséget, a szomszédoságot, és ugyanúgy átéli az együttlétet vagy akár egy lakodalom, egy finom, ünnepi vacsora örömeit is. Ezért a kereszténység és a keresztény élet nemcsak lelki, szellemi valóság, hanem konkrét, az emberi élet teljességét, minden dimenzióját átfogó életmód.

Az üdvörtörténet Jézus Krisztusban éri el csúcspontját, és találja meg végső értelmét. Általa nyertünk „kegyelmet kegyelemre halmozva”; így vált lehetővé számunkra, hogy kiengesztelődjünk Istennel, az Atyával. A harmadik évezred elején is „meg akar testesülni”, jelenvalóvá akar válni mindnyájunk életében. A megtestesülés misztériuma nem „fejeződött be” az első karácsonykor. Hiszen Isten minden embert üdvözíteni akar, mégpedig az emberré lett Fiú, a megváltó Jézus Krisztus által.

Az egyházban továbbélő Krisztus: az egyház ugyanúgy a megváltás eszköze, mint Krisztus embersége; általa Isten emberi módon jelenik meg, és elérhető lesz számunkra. Azt is mondhatjuk, hogy az egyházban és az egyház által folytatódik a megtestesülés misztériuma. Az egyház lényege, küldetése pontosan az, hogy folytassa Krisztus művét. A megdicsőült Krisztus az egyházban a Szentlélek által folytatja az ő megváltói művét.

Az Ige itt is, ma is, bennem is, köztünk is meg akar testesülni! Közösségeinkben, családjainkban. Szüksége van az igenünkre, arra, hogy befogadjuk egyénileg és közösségekben a hit és a szeretet által. Mi könnyen megfedkezünk erről, és szeretetünk gyakran csak gondolati, érzelmi, szép szavakban megnyilvánuló szeretet. A megtestesülés ünnepe arra hív, hogy megtestesült, konkrét szeretet legyen. Ezért fontosak a gesztusaink: a kézfogás, a mosoly, a házustárs megölelése, az együtt töltött idő. Ezért fontosak az ajándékok, az ajándékozás, az adás. És ezért fontos a konkrét szolgálat. Erre figyelmeztet János apostol: „Ne szóval és nyelvvél szeressünk, hanem tettel és igazsággal” (1 Jn 3,19). És ezt fogja tőlünk kérni (számunkra?) Jézus az ő második előjövetelekor, a végső nagy adventen. Vajon igazak-e ránk ezek a szavai: „Éheztem és ennem adatok, vándor voltam és befogadtatok. Beteg voltam és meglátogattatok. ... Mert amit e legkisebb testvéreim közül egyiknek is tettetek, nekem tettétek.” (Mt 25,34-36).

„És az Ige testté lett.” Testté akar lenni ezen a karácsonyon is.

Tibor atya

A „Megtetesülés Misztériuma”

A Hitvallásban megvalljuk: „hiszek az egy Úrban, Jézus Krisztusban, Isten egyszülött Fiában, aki értünk emberekért, a mi üdvösségünkért leszállott a mennyből. Megtes-

tesült a Szentlélek erejéből Szűz Máriától és emberré lett.”

Jézus Krisztus Dávid nemzetségéből, Mária fiaként, „az Isten hatalmas Fiának bizonyult a halálból való feltámadásával” (Római levél 1,3-4). egy személyben valóságos Isten és valóságos Ember. „Amikor elérkezett az idők teljessége, Isten elküldte Fiát, aki asszonytól született” (Galatákhöz írt levél 4,4). Szent János evangéliumának kezdetén pedig ezt olvassuk: „Az Ige testté lett és közöttünk élt” (János 1,14).

Mit jelent ez? Megtesülés?

Diákkori kedves olvasmányom volt a „Rejtelmes sziget”. A történet a XIX. században játszódik, az amerikai polgárháború idején. Néhány ember egy léggalonnal megszökött a fogolytáborból és a vihar a tenger felé sodorta őket. Végül egy szigetre vetődtek. Ott próbáltak boldogulni. Az életfeltételek megszerzése közben lépten-nyomon hihetetlennek tűnő „véletlenek” segítették őket. Próbáltak a titok nyomára bukkanni, de eredménytelenül. Abban azonban biztosak voltak, hogy „valaki” figyeli őket, valaki jóindulattal van irántuk, valaki gondot visel rájuk. Végül kaptak egy üzenetet, és ennek nyomán megtalálták Némó kapitányt, aki egy tengeraltjáróban várta

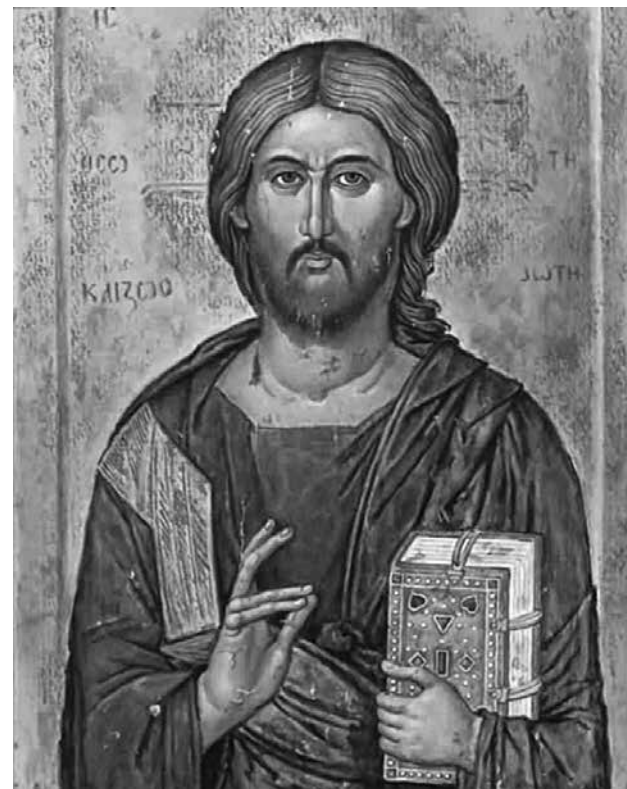
őket. Személyesen találkoztak azzal, aki addig csak láthatatlanul segítette őket.

Ez a történet sokat foglalkoztatott, hiszen annyira hasonlít a mi helyzetünkre, mármint az emberiség állandó alaptapasztalatára. „Idecsöppentünk” a Földre és lépen-nyomon azt tapasztaljuk, hogy az életfeltételeink már elvannak készítve. Találunk lakóhelyet, amit az idekészített anyagokból megépíthetünk, találunk élelmet, növényeket, állatokat, van víz, van levegő, a hőmérséklet éppen olyan, hogy sem túl meleg, sem túl hideg, hiszen a Naptól való távolságunk „éppen” a legideálisabb. Olyan fizikai, kémiai törvények vannak biztosítva, hogy azok felhasználásával készíthetünk ruhát, gyógyszert, számítógépet, autót, repülőt, mobiltelefont. A különbség talán „csak” annyi a Verne regényhez képest, hogy mi ezt természetesnek vesszük. Nem csodálkozunk ezeken a véletleneken. Pedig Szent Pál apostol egyértelműen írja: „ami ugyanis megtudható az Istenről, ami benne láthatatlan: örök ereje és isteni mivolta, arra a világ teremtése óta műveiből következtethetünk.” (Római levél 1,19-20) Annál is inkább, hiszen a technika fejlődésével

egyre többet tudhatunk meg a világegyetemről, az anyag szerkezetéről, a természeti törvények csodálatos összhangjáról. Szóval elgondolkodtató, hogy miért nem vesszük észre. Ami viszont még megdöbbentőbb, hogy amikor ez a láthatatlan Gondoskodó, Valaki, üzenetet küld, nagyon kevesen veszik komolyan, hogy keressék őt, és amikor láthatóan, személyesen eljön közénk, akkor még

kevesebben ismerik fel és hallgatnak rá. Az pedig végképp döbbenetes, hogy elutasítják, és végül a kereszten megölik.

Karácsonyra készülünk és ez a készüllet, az Advent, évről-éve alkalmat ad arra, hogy hittel átgondoljuk, hogy mit is jelent Jézus Krisztus születése. Hiszen nem csupán arról van szó, hogy egy eddig ismeretlen ember (mint Némó kapitány) megjelenik, bemutatkozik, aki egyébként éppen

olyan halandó ember, mint mi, ugyanúgy használja a teremtett világ dolgait, mint mi - hanem maga a Teremtő, aki létében fölötte van térnek és időnek, anyagnak és szellemnek, ő vállalja a teremtményi létet, a testben-lélekben való emberi életet, hogy így vállaljon sorsközösséget minden emberrel. Ez a megtesülés titka.

Titok, misztérium, amit emberi ésszel, emberi logikával soha nem fogunk tudni megérteni, megindokolni. Titok, amit csak megközelíteni lehet, amit csak csodálni és megköszönni lehet. Teremtő Isten létre a terem-

mény-anyagba átváltozni, pontosabban „beleváltozni” csak Isten képes. Az ember képes identitás-váltásra, ami önmagában is egy titok, de istenként emberré válni, ugyanakkor istenként megmaradni, az felette nagy titok. Pál apostol megpróbálja ezt a titkot értelmezni a Filippiekhez írt levelében: „kiüresítette önmagát, szolgálai alakot öltött és hasonló lett az emberekhez. Külsőjét tekintve olyan lett, mint egy ember”. (2,7) Elrejtette isteni lényét, de ugyanakkor meg is tartotta. Valóságos kisgyermek volt Mária karjában, kedves fiú Szent József műhelyében, az „ács fia” a názáretiek szemében, egy bölcs próféta a tanítványok előtt, egy lázító a rómaiak és egy törvényszegő a farizeusok és főpapok előtt. A csodás gyógyításai, a rendkívüli magatartása (vízen jár, megsokasítja a kenyeret), meggyőzően nem „leplezték le” isteni valóját. Környezete továbbra is csak egy jó embernek, isteni küldöttnek tekintette. Csak a halála és feltámadása, de legfőképpen a Szentlélek eljövetele ébresztette fel tanítványokat. Feltámadt, de megtartotta testi-emberi valóját is. Első megjelenésekor mondta a tanítványoknak: „Nézzétek meg a kezemet és lábamat. Én vagyok. Tapogassatok meg és lássátok! A szellemnek nincs húsa és csontja, de amint látjátok, nekem van. (Lukács 24, 39-40) Mit mondott Tamásnak? „Nyújtsd ide az ujjadat és nézd kezemet! Nyújtsd ki a kezdet és tedd az oldalamba!” (János 20,27) Péter apostol pedig Kornéliusz házában így beszélt: „ettünk és ittunk veled a halálból való feltámadása után” (Apostolok cselekedetei 10,41) Véglegesen egybekapcsolta isteni és emberi természetét.

Megdicsőülten képviseli emberi természetünket az „Isten Országában”.

A megtesülés titka és örök isteni szándéka jelen van a történelemben az idők végéig. A feltámadás utá-

ni Jézus-emberség titkára Pál apostol utal, amikor az 1. Korintusi levélben így ír: „van földi test és van égi test, de másként ragyog az égi és másként a földi (15,40) A megtestesüléssel véglegesen egybekapcsolja isteni életét a mi emberi létünkkel. Ezt a megdicsőült emberi életet ígérte meg nekünk is.

A megtestesülés titkából sokféleképpen részesülünk.

Egy kedves tanáromtól hallottam először, hogy a megtestesülésnek az első módja a Szentírás, a Biblia. Amikor János apostol „Igéről” beszél, a görög filozófia legfontosabb fogalmát, a „Logosz-t” használja. Ez a szó jelenti az örök isteni gondolatot, isteni tervet, szándékot, mindennek az értelmét. A Szentírást azzal a hittel és tisztelettel olvassuk, hogy a Szentlélek irányításával a próféták, apostolok (mint a Szűzanya) „testet adtak” az isteni üzenetnek. A gondolatnak a szó és annak maradandó formája, az írás (a könyv), a teste. Ezért egészen isteni és egészen emberi is egyszerre.

Jézus az utolsó vacsorán drága ajándékként, Teste és Vére szent misztériumát, az Eucharisziát, az Oltáriszentséget adta át apostolainak és általuk az Egyháznak. Felfoghatatlan ajándék, ahogy erről Szent János tanít evangéliumának 6. fejezetében. „Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, az bennem marad és én őbenne”. (6,56) A Budapesti Eucharisztikus Kongresszusra készülve ez a titok kap most még nagyobb jelentőséget. A szentmisén, a szentáldozásban, vagy a szentségimádáson próbáljuk megsejteni, hogy az Úristen mennyire közel enged minket magához. Nem is gondolunk rá, pedig a szentáldo-

zaskor Jézus Krisztus megdicsőült testében részesülünk. Ezért ez az Örök Élet Kenyere.

Pál apostol az Egyházat Krisztus Titokzatos Testének nevezi. „ez az Ő teste és teljessége annak, aki mindenben mindent teljessé tesz” (Efezusi levél 2,23) „Krisztus feje az Egyháznak, testének megváltója”. (Efezusi levél 5,23) Ez is egy nagy titok. A keresztségben a Szentlélek által oltódunk be az Egyház életébe. Egészen emberi arca van ennek a nagy közösségünknek, de hisszük, hogy a Szentlélek élte és vezet. Talán különleges módon nyilvánul meg ez a titok a szentjeinkben. Ahogy szoktam emlegeti Szent II. János Pál pápával való találkozásomat, a szentek Jézus Krisztus képmásaiént „megtestesítik” az ő jelenlétét. Ugyanerre kaptunk mindnyájan meghívást (Római levél 8,29).

Végül, de nem utolsó sorban, Jézus valóságos testben akar találkozni velünk a rászoruló embertársainkban. Máté evangéliumának jól ismert sorai félreérthetetlenek: „Éheztem és ennem adtatok ...” (Mt.25,35) Szent János apostol pedig még világosabban így ír: „Istent soha senki nem látta, ha szeretjük egymást, bennünk marad az Isten, és szeretete tökéletes lesz bennünk.” (1.János levél 4,12)

Karácsonyra készülünk. A megtestesülés titka átjárja egész hitünket. Az Úristen véglegesen összekötötte életét a mi életünkkel. Ez a személyes, szerető jelenlét legyen a forrása egymás iránti önzetlenségünknek és ebből fakadjon a karácsonyi öröm és béke a lelkünkben!

Beer Miklós atya

ADVENT

Sokan panaszojják nekem, hogy karácsonykor nincs „karácsonyi hangulatuk”. Néha a karácsony a munkáról szól, ami nehézségeket okozhat. A legtöbbször viszont a saját belső világunkat nem sikerült felkészíteni az ünnepre. Legyen gondunk az adventre, hogy helyet készítsünk egy átélt karácsonynak!

„Sötétben járunk, hajnalra várunk. Jöjj el, Istenünk!” (Hozsanna 13.) – Szól adventi énekünk. Összel észrevehettük, hogy kényelmetlenül korán sötétedik, és ez karácsonyig csak fokozódni fog. Legtöbbünk sötétben indul dolgozni, és sötétben is jön haza a munkából, iskolából. Odakint hideg van, így jobbára „beszorulunk” a házaikba. Tél lett.

Ezek a sötét, hideg hetek nagyon is megfelelnek arra, hogy időt szánjunk a lelkünk-re. Ilyenkor a külső tevékenységeinket – ha csak minimálisan is, de – visszafogjuk, és igyekszünk szorosabbra fűzni a kapcsolatunkat Istennel és a szereteteinkkel.

Az advent Hispániában alakult ki a negyedik század végétől kezdve. Szokás mondani, hogy advent a várakozás időszaka: végigjárjuk Izrael évezredes messiásvárását a szentmisék olvasmányában, és tudatosítjuk, hogy mi magunk is várjuk az Úr második eljöveteletét.

Az adventi koszorú fejezi ki az életbe, az örök életbe vetett hitünket. A gyertyák, az egyre több világosság azt mondja nekünk: ha kint sötét van, bent akkor is világíthat fény. Ez a fény a lényünknek az a része, ami nem szakad el Istentől, ami akkor is ragaszkodik hozzá, amikor a „józan ész”, a körülmények azt diktálnák, hogy sodródjunk a sötétség áradatával.

Egy adventet Madridban töltöttem. A spanyolok nagyon büszkék rá, hogy tőlük ered az advent. Az ő koszorújukon is négy gyertya van, de ők nem csak az öröm és a bűnbánat színeivel festik azokat. Az ő első gyertyájuk sötétlila: hasonlóan hozzánk, ők is a bűnbánattal kezdik a felkészülést a karácsonyra. Nem egy helyen virrasztanak is: mi ezt a virrasztó várakozást a hajnali misékkal fejezzük ki.

A második gyertyájuk zöld. Amikor meggyújtják, azt kéri Istentől, hogy soha ne váljanak reménytelené. Akkor se essenek kétségbe, amikor a helyzetük valami miatt tényleg kétségbeesítő.

A harmadik gyertyájuk piros. Az öröm vasárnapján azt kéri Istentől, hogy a karácsonyt szeretetben tudják tölteni; hogy az ünnep új életet hozzon a családjaikba, az emberi kapcsolataikba, ne csak le kelljen tudni a kötelező köröket.

A negyedik gyertyájuk fehér. Hitet kérnek Istentől. Tudják, hogy a hit nem magától van, hanem Isten ajándékozta nekünk. Ugyanakkor azt is kéri, hogy a karácsonyi ajándékozás igazán személyessé válhasson, ne a méricskélés, a versengés, az adok-kapok uralja az ünnepet.

Nem vagyunk spanyolok, de keresztények igen. Azt hi-

szem, nekünk éppúgy érdemes ezekre törekednünk, mint bármelyik más nép fiainak.

Adventet régen kisbőjtnek is nevezték. Szerény tapasztalatom szerint sokkal felkészültebb lesz a karácsony, ha minden nap teszünk valami többletet, amit máskor csak úgy nem tennénk meg. Legyen az egy tized rózsafüzér, szentírásolvasás, beszélgetés a szereteteinkkel (akit ismerünk, annak ajándékot is könnyebben találunk...), több együtt töltött idő, lemondás valamiről. Megannyi lehetőség, amiből új élet fakad... amiből nem a veszekedős, rohanós, felszínes karácsony, hanem a családdal és Istennel töltött békés ünnep fejlődik.

Hadd idézzek részleteket az egyik karácsonyi énekből:

„Békés a táj, és elpihent a nyáj.

Pásztor és király nálad otthont talál.

Mert érzi, tudja: bármily sűrű éj van,

Az élet célja majd újra felragyog.

A fáradt ember újra ujjong, örvend.

A reggel egy boldog, új világot hoz.”

Mindenkinek ilyen karácsonyt kívánok: új lendületet, új lelkesedést a szeretetben.

Ondi Alex

„AZÉRT JÖTTEM...” Elmélkedés imádkozásra

2000 évvel ezelőtt közénk jött az Istenfiú. Alászállt a Mennyből az Atya akarata szerint – amelynek mindig célja van meghatározott és megingathatatlan tartalommal. Jézus a Menny teljességéből lép be a Föld szegénységébe. Az Isten tökéletességével hajol az ember töredezettségére.

Jézus nem titkolja küldetését, hanem amit Kisdedként ugyan még nem tud kifejezni, de tanítói éveinek kezdetén Izajás próféta szavaival egyértelműen kihirdeti. Azt mondja:

„Az Úr Lelke van rajtam; azért kent föl engem, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek, elküldött, hogy szabadulást hirdessek a foglyoknak és látást a vakoknak, hogy szabadon bocsássam a megtörtéket, és hirdessem az Úr kedves esztendejét.” (Lk 4,18-19)

Ezt cselekszi egész életében. Egész Rá bízott, Neki adott életünkben. Mert Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. (Zsid 13,8)

Jézus az Isten Lelke által jön. A Szentlélek ereje által fogan. A Lélek erejével él. Ezért amit mond, az megtörténik. Változatlanul, most is. *Mennyire ismerem a Szentlelket? Mit tudok, mit hiszek róla? Tudok Rá hagyatkozni? – Uram, erősítsd meg a hitemet... újítsd meg, tüzesítsd fel... Add, hogy jobban megismerjelek!*

Az őszinte, hitben megélt várakozásban Jézus ma is újra fogan, újra megszületik és tovább növekszik bennünk: a szívünkben, az életünkben, a kapcsolatainkban.

Nem a saját erőnkől, hanem a Szentlélek által. Ezért nem magunkra kell támaszkodnunk, hanem Őreá. *Meg tudom ezt tenni abban a konkrét helyzetben, amely most meghatározza a napjaimat? – Uram, kérlek, segíts, hogy...*

Jézus azért jön, hogy odaadja mindazt, amire valóban szükségünk van.

Örömhírt hoz a szegényeknek. *Mi az én szegénységem? Mi az, amit kínóttam, ami elrongyolódott bennem? Mi az, ami elkopott, szétesett, tönkrement az életemben? Valaha örültem neki, szép volt, új és tiszta. Most pedig hasznavehetetlen. Jézus nélkül biztosan az is marad. Vele azonban öröm születik belőle. Az az öröm, amiről Jézus beszél, a gyógyulás, a növekedés, a teljesedés felé lendít, és viszi „lerongyolódott”, elszegényedett részeinket. Adjuk oda... Jézusom Neked adom a... Bízom Benned, mert... Köszönöm Neked, hogy...*

Szabadulást hirdeti a foglyoknak. *Ez vajon vonatkozik rám? Minek vagyok a foglya? Mi ejtett túsul engem? Mibe kapaszkodom? Mitől várok enyhülést, amikor nehéz? Jézus ma, abban a konkrét helyzetben, aminek hatása alatt vagyunk, kihirdeti fölöttünk az igazságot: Ő szabaddá tesz. Ő tesz szabaddá. Akármilyen is van körülöttünk. Nem számít, ha Jézussal vagyunk. Fogjuk ma meg a kezét. Higgyük ma el ezt Neki... Uram, hiszem, hogy megszabadítasz (ebből/ebben a helyzetben...) Nézd, mennyire félek...! Kérlek, segíts, hogy...!*

Látást ad a vakoknak. A szemeim épek. Látok. *De mit nézek? Mire, kire nézek? Ki, mi van a fókuszomban? Hogyan hat ez rám? Erőt ad, vagy kétségbeesést? Lelkemnek is vannak szemei. Nyitva vannak? Használok őket? Látom Istenben a nem láthatót, vagy vakon és emberi módon csupán a láthatót nézem? Engedjük, hogy Jézus ma testi-lelki szemeinkre tegye a kezeit, és kiáraszsa ránk gyógyító erejét... a természetfölötti valóságát... Jézusom, kérlek, gyógyítsd meg a látásomat... (ebben a konkrét helyzetben.) Add, hogy a Te szemeiddel lássam ezt... Köszönöm Neked...*

Szabadon bocsátja a megtörtéket. Kik a megtörtétek? Ők az aktív vagy passzív durvaság, erőszak, agresszió áldozatai. *Vajon én is az vagyok? Mi alatt törtem meg? Miben törtem meg? Miről mondtam le az életem során, mit hagytam el(veszni) megtörtetésemben? Miben vagyok gátolt emiatt? – Uram, nézd, mennyire megnyomort, hogy...! Nézd, mennyire fáj, hogy...!*

Jézusom, a Te nevedben megbocsátom (kiknek?), hogy (mit?...). Kérlek, szabadíts fel a múlt terhei alól!... Állítsd helyre bennem a...! Köszönöm Neked!

Hirdeti az Úr kedves esztendejét. Azokban a konkrétumokban, amelyeket hittel és bizalommal átadtunk Jézusnak, Ő kibontakoztatja

Isten terveit. Jézus már előre látja ezeket, és csodálatosan, minden emberi értelmet meghaladóan valóra váltja bennünk. Akárhol és akármiben vagyunk most. Ő életet ad, szabadságot, örömet, békét. Ezért jön, ezért van velünk, ezen a karácsonyon és életünk minden napján. *El tudom ezt hinni? – Uram, növeld a hitemet... növeld a bizalmamat... – Tudok ebben a hitigazságban élni, lenni már most is, amikor még az ígéreteket nem látom és nem tapasztalom? – Uram, segíts, hogy a Te ígéreteid legyenek az én kösziklám... Köszönöm, hogy azt mondod nekem... Felajánlom Neked magamat, az életemet, mindent, amim van és ami vagyok... Köszönöm... Ámen.*

z. v. t.

L. Záborský

Egy szép jubileumot ünneplünk 25 ÉVES A TANÚSÁG ÚJSÁG

Ez alatt az időszak alatt több szerkesztő kezében, több testvérünk áldozatos munkája gazdagította az újság szellemiségét, és egyben a közösség életét. A főszerkesztők beszámolóiban majd olvashatjuk, hogy az újság mindig eszköz kívánt lenni Isten kezében. Egy olyan dolog, ami összeköt bennünket Istennel és egymással. Legyen hála az Úrnak, hogy Szent Lelkével támogatta és vezette a mindenkori szerkesztő csapatokat, és hogy mostanáig megtartotta, és továbbra is életben akarja tartani ezt az újságot!

A Tanúság 1996 tavaszán, húsvétkor jelent meg először, az akkori köszöntőt szó szerint idézzük.

„Indul egy lap. Szeretnénk hírt adni életünkről, terveinkről, örömeinkről és nehézségeinkről. Az életünknek akkor van értelme, ha ajándékká válik a felebarát számára. Várjuk a baráti szót, a kinyújtott kéz megszorítását. Jó lenne, ha az egyetemes egyházon belül a nagymarosi keresztény közösségnek is együtt dobbanna a szíve. (...) Szeretnénk az újság révén részt venni ebben a közös munkában, az egyetlen megtudni és megismerni érdemes igazságot közvetíteni. Legyen áldás az útján.”

Hogy kaptunk áldást, azt bizonyítja az, hogy immár huszonöt éve megjelenik eredeti szándékaink szerint

évente négyszer, egyházi ünnephez kapcsolódva húsvétkor, pünkösdkor, búcsúra és karácsonyra.

Az impresszum tanúsága szerint kezdetben a felelős kiadó dr. Zimonyi János atya volt, a szerkesztők Hernádi László káplán, Szilágyi Erzsébet, Trieb Károly, Zoltai Zsolt voltunk, a lap tördelését és szerkesztését Hujbert István végezte. A szerkesztőségi ülések varázslatos hangulatáról Lac' atya gondoskodott. Későbbiekben csatlakoztak még a szerkesztőséghez dr. Rendessy Annamária, Dankai János, Maurer János, Szabó Ildikó.

Témáink között az ünnepekhez kapcsolódó írások, a Karitás, cserkészek és a templomi kórus hírei voltak, álmoknak tűnő tervek egy közösségi ház létrejöttéről. Lám, ezek a közösségek ma is léteznek, természetesen megfialodtak, és a megvalósult közösségi ház is szolgálja mind az országos, mind a helyi keresztény hívek igényeit. Olvashattunk akkoriban a Nagymarosi Találkozókról, a Historia Domus alapján bepillanthattunk a régmúltba is, Medzsugorjében és Fatimában járt zarándokok osztották meg élményeiket a közösséggel. Öt évig gondoztuk és írtuk a lapot, örömmel indítottuk útjára, kívánunk a maiaknak sok örömet és kitartást, s hogy maradandó gyümölcsöt teremjen.

Szilágyi Erzsébet és Hujbert István

2002-től 2009-ig voltam gazdája a Tanúság újságnak. Tulajdonképpen az akkori helyzet indított erre a szolgálatra, melyben azt láttam, ha nem tartom életben az újság legalább éves megjelenését, a folyamatosság megszűnik. Mint akkori világi elnök, ezt nem szerettem volna, így kénytelen voltam beleállni. Műszaki ember vagyok. Ha valami távol áll tőlem, hát az az újságszerkesztés. De talán a szó-

használat is kissé túlzó, hisz szerkesztésről akkor beszélhetünk, ha van abban némi szakmaiság. Szóval, mindemelt, igyekeztem a legjobbat kihozni az akkori megjelenésekből, de látva Emőke és az új szerkesztői csapat munkáját, bizony az akkori megjelenések csak előszobái voltak a mostani lapszámoknak.

A tördelésben, az arculatformálásban nagy segítség volt Budapestről Turcsik István, aki nagymarosi kötődése révén, ingyen, szeretetből tette mindezt. A tartalom összeállításában pedig leginkább a közösségvezetők voltak segítségemre, akik az elmúlt év eseményeit foglalták össze. Az éves beszámoló mellett azért akadt néhány mély, gondolatébresztő írás is.

Az újság legfontosabb feladatának elsősorban Isten igéjének közvetítését tartottam. Ebben János atya és a mindenkori káplánok segítettek írásaikkal. Ezzel párhuzamosan azt is szerettük volna sugallni az olvasónak, hogy Nagymaroson jó keresztény közösségben élni. Lehet ez elkötelezett szolgálat, mint a Karitás, felejtethetlen cserkész tábor, vagy egy közösségben megélt zarándoklat... vagy bármi, mely képes bevonni egy ismeretlen, hogy egyszer talán velünk együtt megélje az Úr végtelen szeretetét.

A gyümölcsök legjavát igazán csak az Úr ismerheti. Hisz ki tudja megmondani, hogy János atya írásai kibék és milyen mélységeket érintettek... De hiszem, hogy gyümölcse volt a sok megosztott öröm, élmény és a megosztott fájdalom.

Maurer János

Szívesen írtam cikket már jóval korábban is, majd szerkesztettem a Margitvirágok karitás-újságot, amikor 2010-ben Maurer János felkért, hogy férjemmel vegyük át tőle a plébániai lap gondját-örömét. Igent mondtunk, jó szívvel, és így lettem a Tanúság szerkesztője, nyolc éven át. Volt jó pár gyakorlati évem az Új Városnál, a magyar Fokoláre Mozgalom havilapjánál, ahol az újságírás ábécéjét tanultam meg. Az ott nyert szakmai fogások és az

emberi tapasztalat szinte ösztönösen is hatott az új kihívásban.

Gondjaimba vettem hát a lapot, férjem biztos háttér-munkája tudatában. Tapasztaltam ugyanis, hogy sok jó ember él köztünk, Nagymaroson, mégis mennyi remény sorvad el, mert a kezdeményező magára marad. Itt is, ott is szétforgácsolódnak értékes erők. Az elszigetelt szé-

2015-ben alkotta meg Láng András a Tanúság újság új logóját, ami most is díszíti az újságot. Akkor még minden ünnepkörhöz más és más jellemző vonásokkal jelent meg.

pet fel kell kutatni, a háttérbe szorult jót meg kell találni! Talán ez volt végig a legizgalmasabb kaland, amikor ki-kiderült, hogy érdemes időt kérni, kérdezősködni, ha kell, újra próbálkozni. Különösen igaz ez a saját tapasztalatokra, nagyon hiteles, amikor ez kibuggyan a mesélőből. Igyekeztünk már a kezdet kezdetén beszélgetésekbe bocsátkozni: sokszor egészen természetesen készült az interjú, máskor felkérve, jól előkészítve, többek között János atyával és a káplánjával, Paszternák Tamással, de Norbi atyával és Áron atyával is. Majd riportok például egy majálisról a karitás szervezésében, egy Szent Márton ünnepéről vagy a Hegyi miséről. Különösen is érdekelt bennünket a hagyomány: az Úrnapija régi, hallatlanul gondos, a szépre fogékony, munkás előkészítése, amiből a férjek, férfiak is kivették a részüket. Vagy az év két nagy ünnepéhez kötődő népi szokások, mint a Szállást keres a Szent Család és az Asszonyok a sírnál felelevenítése.

Itt már kibővül a többes szám, hiszen önszántából vagy megszólításra- munkatársként csatlakozott hozzánk Légrádi Alexa és Dávid, Gyöngyösi Gyuszi, Zoller Andrea, Láng Andris, mint munkatárs közénk!

Találkozásainkat rövid imával kezdtük és zártuk. Talán ezért is lehetett, hogy az eltérő vélekedés, a homlokegyenest különböző felfogás se zavarta meg a közös munkát. Így már tudtuk a témákat rovatokba terelni. Az időszak mellett a rovatfelelős gondoskodott az állandó-visszatérő területekről (Gyerekszemmel, Ifjúsági rovat, Karitás, Cigánypasztoráció stb.) Egy-egy negyedév mondanivalójáért együtt dolgozni sokszor nehéz: meg kell találni az alkalmas időt, meg kell hallgatni egymást, és jól kell ütemezni, ki is kell várni, amíg az elkészül – mégis, sokkal élénkebb, változatosabb így! Majd folyamatos egyeztetésben kell maradnunk, ha azt is szeretnénk, hogy a képanyag ne csak magyarázza és bizonyítsa a leírtakat,

hanem adjon rá valami saját, lényegi többletet. Ezért volt szükség egy „képileg bejáratos, képkereső” társra is. Végül, a legizgalmasabb, amikor a kéziratból cikk lesz, a letöltött képből illusztráció, és a jól választott idézetből elmélkedés tárgya (lehet). De ez már a nálam két generációval fiatalabb tervező, szerkesztő érdeme lett – aki egy ponton átvette a tördelés munkáját is.

A mi nyolc évünkben a Tanúság mégis arra törekedett elsősorban, hogy ne csak krónikás legyen vagy pár ember magánügye, hanem a kapcsolatok elindítója, ihletője, szolgálója. Ezért szerettük meghallani az olvasók véleményét,

benne ugyanúgy a kritikát(!) és ezért értékeltük ki egyes szám sikerét, gyöngéit, a megjelenés és annak visszhangja után.

Visszatekintve, talán segítettünk nagy ünnepeink mélységére vetni egy tekintetet, rámutatni hiteles életekre, felmutatni néha a keresztyén jó tapasztalat örömét, miközben helyi emlékek, tárgyak, műértékeink bemutatásával az összetartozás élményét erősítettük.

Munkatársainkért és a kapott lehetőségért dicsőség az Úrnak!

Hortoványi Emőke

2019 elején Gáspár István atya felkérésére négyen kezdtük el a Tanúság újság szerkesztői szolgálatát; Dán Ildikó, Turjányi Emese, Várkonyi Tekla és Zoller Andrea. Nagy lelkesedéssel és sok ötlettel indultunk neki. A Tanúság újság fő feladatának azt tartjuk, hogy kapcsolódás legyen az

egyházköztség tagjai és az Úr Igéje között. Hogy a közösség életét bemutassa, megossza, élővé tegye, és hogy evangelizáljon házon belül, és azon kívül is. Idén őszől dr. Csáky Tibor atya vezetésével kezdődött újra a karantén utáni munka. Nagy ajándék, hogy vele együtt dr. Beer Miklós nyugalmazott püspök atya és Ondi Alex is megosztják velünk tanításait. Nagyon fontos, hogy vannak állandó munkatársaink, akik nélkül nem lenne az újság olyan, amilyen most. Az ő nevüket is feltétlenül meg kell említeni. Grafikus szerkesztőnk Scheffer Miklós. Neki köszönhetjük ezt a szép arculatot. Drobilich Domos állandó kreatív

szerkesztője az ifi rovatnak. Turcsik Kinga kedves grafikáival szépíti az újság oldalait. Nem szabad kihagynunk a korrektorainkat, Telegdi Ármint és Kosztráné Zoller Juditot, akik nagyon sokat dolgoznak azon, hogy hibátlanul jelenjenek meg az írások. Kovács Gábor és Láng András gyakran osztják meg velünk profi fotóikat, és még sorolhatnám azoknak a kedves testvéreinknek a neveit, akik beszámolóikkal, írásaikkal gazdagítják a lapot. Én valom, hogy aki írást vállal, az nagyon sokat nyer, mert a választott témát átgondolva saját lelke is formálódik, és hiszem, hogy az őszinte sorok másokat is meg tudnak érinteni. Bizom benne, hogy az Úr szívesen tartja fenn ezt a szőlőst, és hogy mindig fog találni jó munkásokat bele. Kívánom, hogy hozzon számára bőséges gyümölcsöket!

Zoller Andrea

Foucauld atya

AZ ÖNÁTADÁS IMÁJA

*Atyám, Reád bízom magam,
tégy velem úgy, ahogy Neked tetszik,
bármilyen is, megköszönöm.
Mindenre kész vagyok, mindent elfogadok.
Csak akaratom teljesüljön bennem
és minden teremtményedben,*

más vágyam nincs is, Istenem.

*Szívem egész melegével
szeretlek Téged,
és ez a szeretet készlet arra,
hogy teljesen Neked adjam magam,
mérték nélkül, határtalan bizalommal
kezedbe helyezzem életem;
mert hiszen Te vagy az én Atyám!*

SZENTSÉGIMÁDÁS MINDENSZENTEK ELŐESTÉJÉN

„Erősödjete meg az Ő mindenható erejéből.

Öltsétek fel, az Isten fegyverzetét, hogy az

ördög cselvetéseinek ellenállhassatok.

Nem annyira a vér és test ellen kell küzdenünk,

hanem a fejedelemségek és a hatalmasságok

ennek a gonosz világnak kormányzói és az

égi magasságok gonosz szellemei ellen.

Ezért öltsétek fel Isten fegyverzetét, hogy a

gonosz napon ellenállhassatok.”

(Efezusi levél 6. fejezet)

Ferenc pápa rendkívüli missziós hónapot hirdetett meg októberben.

A Magyar Missziós Szövetség missziós menetet szervezett Halloween éjszakáján, október 31-én, mindenszentek előestéjén, majd ezt követően 24 órás szentségimádást tartottak a Szociális Testvérek. Ehhez csatlakoztunk mi is, itt Nagymaroson, és egy rendkívüli szentségimádáson vettünk részt Tibor atya engedélyével, Emőke szervezésében. Szentmise után kezdődött, és éjfélig lehetett részt venni rajta.

Mindenszentek előestéjén sok fiatal vesz részt Halloween partikon, ahol negatív szellemi hatásoknak tehetik ki magukat.

Ám nem mindegy, hogy ezen a napon mit ünnepelünk!

Csatlakozva a kezdeményezéshez, e csöndes jelenlétkben, imádságainkban kértük Jézus szabadító erejét, és azt, hogy erősítse meg családjainkat, városunkat, országunkat e szellemi harcban, szabadítson meg az okkultizmus fogságából. Mily nagy kegyelem, hogy kérhetjük a szentek közbenjárását. Fontos meglátni, hogy az életben kiket

és miért tartunk példaképeknek. Ezért olyan fontos, hogy beszéljünk gyermekeinknek, unokáinknak a november 1-ei mindenszentek és november 2-i halottak napjának üzenetéről, jelentőségéről.

Nekünk, keresztyéneknek, nagy a felelősségünk, hogy helyére rakjuk a dolgokat, hiszen mindenszentek a névtelen szenteket gyűjti egybe, azokat, akik eljutottak Krisztus színének látásáig. Reméljük, hogy elhunyt szeretteink is köztük vannak. Gyertya fényénél imádkozhatunk értük, így Krisztus fénye ragyoghatja be ezeken a napokon is életünket, és oszthatja a minket körülvevő sötétséget.

Halottak napját akkor tudjuk helyesen ünnepelni, ha

az örök életünk távlata valóság számunkra. Ezért halottainkról szívesen emlékezünk meg, örömmel ünnepeljük őket, mert tudjuk, hogy ez lesz a mi sorsunk is. Sokkal inkább az emlékezésre és Isten halált legyőző szeretetére kellene fókuszálnunk, ezt kellene tovább adnunk, mert ez az igazi örömhír!

Ezért nagyon fontos, hogy ezt a következő nemzedéknek is átadjuk, és mi magunk is példát mutatva emlékezünk ezen a két napon, és imádkozunk szeretteinkért, rokonainkért, barátainkért és mindazokért, akikért senki sem imádkozik. Ezen az ünnepen az Úr arra hív bennünket, hogy merjük tovább adni az örömhírt, hiszen küldetésünk megértetni a másik emberrel, hogy Isten valóban szeret mindannyiunkat. Ezért imádkozzunk, a Szentlélek segítségével merjünk megszólalni, tegyünk Jézusról tanúságot!

Hálás voltam, hogy ez az alkalom lehetőséget adott arra, hogy a régóta várt szentségimádáson, újra részt vehessek. Az este sötétjéből, csodálatos volt belépni az Oltáriszentség fénykörébe. Jó volt az Úr jelenlétében elcsende-

sedni, átadni magunkat neki és imáinkkal hozzá fordulni. Ő az, aki mindig vár minket, gyógyítja a sebesüléseinket. Ugyanazzal a szeretettel fogadott, mint mikor legutoljára találkoztunk. Végtelen öröm volt a szívemben, hogy most újra ily módon személyesen találkozhattam Jézussal. Jó volt Őt dicsőíteni, áldani és magasztalni hálattelt szívvel.

Kanyó Ágnes

A résztvevők közül néhányan így emlékeznek vissza arra az estére;

„Jó volt újra együtt lenni Vele, hisz hetek óta nincs szentségimádás, és ez – mint sokaknak – nagyon hiányzik. A

késő este csendje, nyugalma, és az Úr jelenléte átjárta a lelkem, személyes volt az imádság elhunyt családtagjaimért, rokonaimért, ismerőseimért. Emlékezetes este volt.”

Heiniger Ferenc

Mindenszentek ünnepére készülve fontosnak tartottam, hogy jómagam is részt vegyek a meghirdetett szentségimádáson. Az előttünk járt szentéletű emberek mindig tudnak nekünk példát adni, utat mutatni a küzdelmeinkben. Olyan jó, hogy Jézuson keresztül össze tudunk kapcsolódni velük, és ennek egy lehetősége a szentségimádás. A mostani alkalomra fáradtan érkeztem, de a csend, a nyugalom és Jézus közelsége segített, hogy fel tudjak lelkileg tölteni.

Molnár Szabolcs

„Beletekintek a bűn és sötétség szédítő mélységébe. De nem félek! Jézus itt van!”

A.

Impressziók

Öröm.

Újra együtt veled, Uram.

Jó itt csendben előtted.

Jó dicsőítve énekelni neked.

Halottaimat hozom eléd.

Nyugalom.

Béke.

A. Kiáradó Szeretet!

I.

Jézus köztünk van Lelke által

Ez az ígélet biztosítja Jézus közöttünk lévő állandó és vizsgálható jelenlétét. De hogyan valósul meg ez a jelenlét? Lelke által, amely vezeti az Egyházat a történelem útján, minden ember útítársaként. Az a Lélek, akit Krisztus és az Atya küldött, aki megbocsátja a bűnöket, és megszenteli mindazokat, akik bűneiket megbánva bizalommal megnyílnak ajándékának. Ezzel az ígérettel, hogy velünk marad az idők végéig, Jézus megkezdte a világban való jelenlétét... Jézus jelen van a világban, de más módon,

a Feltámadt Úr stílusában. Jelenléte Isten Szavában, a szentségekben, a Szentlélek állandó és belső cselekvésében nyilvánul meg.

Szűz Mária kísérje utunkat anyai oltalmával: Tőle tanuljuk meg a kedvességet és a bátorságot, hogy a világban a Feltámadt Úr tanúi legyünk.

Ferenc Pápa

2020. május 25. (Magyar Kurír)

IMÁDSÁG A SZENTLÉLEKHEZ

Élet Lelke, tedd élővé és vágyakozóvá szívemet! Ajándékozz nekem szabadságot, hogy a Teremtő, és mindent jónak alkotó Istenre tudjam bízni életemet, hogy szándéka szerint alakuljak! És tegyél bátorrá, hogy az ő akaratát keresve alakítsam a világot, - hogy megvalósuljon benne Isten álma! Amen.

(forrás; Emmausz, Parista evangéliumos könyv)

Mi páran, a szentmise után úgy ültünk az Oltáriszentség elé, mint akik már rég erre várnak. „Ez nagy szentség valóban...” - énekeltük, és elmondtuk imaszándékainkat. Szétszóródva, a nagy, mozdulatlan csöndben, csak a személyek változtak időnként. A Szociális Testvéreké volt a kezdeményezés, Tibor atyától jött a lehetőség, hogy minden szentek előestéjén együtt virraszthattunk.

Emőke

Előadássorozat dr. Pécsi Rita neveléskutatóval

Ez év októberében elindítottunk egy előadássorozatot házaspárok, kisgyermekes családok, kamasz gyermeket nevelő szülőknek és mindenkinek, akik többet szeretnének tudni a mindennapi döntéseinket meghatározó belső folyamatainkról. Ha nem túlélni, hanem megélni szeretnénk a hétköznapjainkat. Ha a célunk az életet szolgáló nevelés, a következők fényében. Mindez szakirodalommal, kutatási anyagokkal alátámasztva egy magával ragadó stílusú előadótól.

Eddig három témakört jártunk körül:

- Miért nem működik a „...százszor is megmondtam, hogy...!”?
- Tanulható-e a talpraesettséggel? Érzelmileg intelligencia – a szív intelligenciája.
- Apának lenni nagy lehetőség, szent feladat. Az eddigi előadásokat meghallgathatjuk plébániánk honlapján!

Néhány gondolat a résztvevők visszajelzéseiből:

„Rácsodálkoztunk, hogy az érzelmi intelligencia készségek mennyire sokrétűen szövik át a mi életünket és a gyermekeinkét is. Megértettük, hogy az érzelmi intelligencia fejlesztése – életünk egészét tekintve – fontosabb és hasznosabb, mint pusztán a kognitív képességek elmélyítése. Oktatási rendszerünk viszont szinte kizárólag

ez utóbbira koncentrálna, ezért az érzelmi intelligencia fejlesztésével nekünk kell foglalkoznunk.”

„Az előadások megerősítettek abban, hogy a jó értelemben vett »siker«, felszabadult élet alapjául nem az IQ, vagyis az értelmi képességek, hanem a jobb agyféltekés, érzelmi területek szolgálnak. Nagyon jó tudni, hogy ezek a területek (úgy mint humor, döntésképeség, képzelet, kreativitás, problémamegoldás, stb.) fejleszthetők, nevelhetők.”

„Megerősített, hogy az érzelmi intelligencia fejlesztéséhez egyszerűen csak jelen kell lennünk, elérhetőnek

kell lennünk gyermekeink számára.”

„Leginkább az szólított meg, hogy felnőttként is alapszükségletünk a játék, az alkotás. Ennek tudatosítása segít, hogy a gyerekeimmel együtt tevékenységekbe

kezdjek-feledkezzek, és élvezem ennek gyümölcseit a családi életünkben. Megszólított az a gondolat is, hogy a természetesen épül a természetfeletti, hogy gyermekeink istenkapcsolatában is mennyire meghatározóak a földi tapasztalatok, élmények.”

A résztvevők visszajelzése alapján az a kép alakult ki bennünk, hogy a lelkesítő előadások alatt többen felismerésekre jutottak. Értik, hogyan kellene egyes helyzetekben reagálni, de ahhoz hogy ezt gyakorlatban is meg tudják valósítani, nagyon sok célzott próbálkozásra és újabb megerősítő impulzusokra van szükség: előadások és esetleg kisebb létszámú beszélgetések formájában is.

Az előadó minden esetben azt javasolja, hogy a házaspárok együtt vegyenek részt az előadásokon, hiszen a nevelés közös feladat, és a házaspárok ebben is szövetségesek egy életre.

Az előadásokat előre láthatólag március első csütörtök estéjétől folytatjuk, havi rendszerességgel, az alábbi témákban:

- Az értékelés nagy hatalom! Vigyázzunk! Élünk vele jól!
- A stílus maga az ember. A tanulás, a megismerés egyéni útjai.
- A bűvös motiváció. Szülők, tanárok, vezetők álma: a motivált ember.

A konkrétumokról időben hírt adunk az egyházközségi levelező listán és plakátokon!

Szeretettel várunk minden érdeklődőt!

Tibor atya

JÉZUSKERESÉS Együtt – Közösségben

Az idén elsőáldozott és az elsőáldozásra készülő gyerekeket – azaz a 3. és 4. osztályosokat – valamint minket, segítőt Tibor atya egy közös kalandra hívott az őszi szünetben, október 30-án, pénteken. A kirándulás célja az volt, hogy a gyerekek tanulják meg felismerni Isten szeretetét a hétköznapokban és a közösségben. Ahhoz, hogy a hitük élő legyen, szükség van közösségi tapasztalatokra, illetve fontos, hogy az elsőáldozottak számára az

elsőáldozási élmény ne csak egyszeri alkalom legyen, hanem folyamatosan tapasztalják meg, hogy jó közösségben lenni. Ezért is találkoznak ezek a csoportok rendszeresen péntekenként a plébánián, és ezért szervezünk részükre sokféle programot.

A kirándulás gyönyörű napsütéses idővel kezdődött, Zebegényben hozzánk csatlakoztak az ottani gyerekek

is. Így 35-re gyarapodott kis csapatunk. Először a zebegényi templomban imádkoztunk, ismerkedtünk. Majd a templomi festmények közül Veronika kendőjét vésztük szívünkbe Tibor atya gondolatai nyomán. Mi mindnyájan hordozzuk ezt a kendőt, amin Jézus arca van. Ezzel a gondolattal indultunk a Trianoni emlékműhöz, ahol Tibor atyával együtt játszottunk ismerkedő és közösségépítő játékokat.

Közben pedig a hetedikes segítő lányok és fiúk készültek a Jézus-keresős akadályversenyre, mellyel a 3.-os és 4.-es gyermekeket ajándékozták meg. Egész életünk folyamán keressük Jézust, vágyunk a Vele való találkozásra. Ennek megjelenítésére szolgál ez az 5 állomásból álló akadályverseny, amelyben a gyerekek olyan hétköznapi helyzetekbe kerülnek, amikor felismerhetik egymásban, egy másik emberben Jézust. A gyerekek kisebb csoportokban bátran járták végig az utat, egymást segítve, és az útjelzőket is figyelve, mert mindnyájan találunk Jézus keresésünk során olyan jelzéseket, melyek segítenek eligazodni.

A szemerkélő eső ellen védelmet nyújtott a gyönyörű őszi erdő. Az akadályverseny mellett az útközben folyó beszélgetések és személyes találkozások, kapcsolódások is mind-mind segítettek abban, hogy gyerekek és felnőtt-kísérők találkozzunk Jézussal.

Hálás köszönet a hetedikes segítőknak, akik vállalták, hogy a kisebbek számára utat mutassanak és segítséget nyújtsanak.

Reméljük, hogy még minél több alkalommal tapasztalunk meg közösségi élményeket, és azt, hogy közösségeink milyensége a közöttünk lévő kapcsolatok minőségén is múlik.

Trieb Mariann

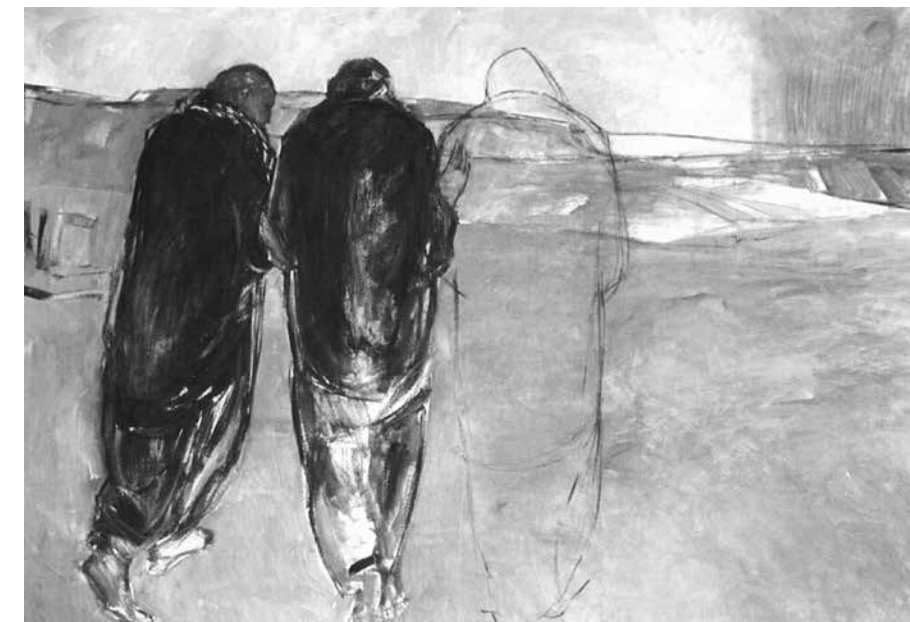
TANÍTVÁNYKÉPZŐ

Október elején indultak Tibor atya vezetésével a bérmezőre készülő fiatalok alkalmi szombat esténként a plébánián.

Kölcsönös bemutatkozással, játékokkal hangolódtunk össze, majd Tibor atya felsorolta a tanítványok neveit, és mi is beálltunk a sorba. (Tanítványképző level 1.)

Kirándulást tettünk saját és a többiek bolygóján a kis herceg nyomdokain járva, csodálatos rajzok születtek belső világunkról „Az én bolygóm” címmel.

A következő találkozásunkkor mindenki megalkotta saját címerpajzsát, amelyen tulajdonságai, erősségei, céljai, jelmondata szerepelt. Így ismét közelebb kerültünk egymáshoz, hiszen a kész művekről ki kellett találni, hogy ki alkotta. Tibor atya Max Lucado: „Értékes vagy” című meséjét mondta el, amelyben a famánók egymást matricázzák, szürke pöttyöket, illetve csillagokat adogatva egymásnak. Ezután mi is keresgeltük saját szürke pöttyeinket, amiket mások ragasztottak ránk (negatív visszajelzések másoktól), és feltérképeztük csillagainkat (mások pozitív visszajelzései felénk). Sőt egymásnak kezdtünk csillagokat osztogatni, és elhatároztuk, hogy ezt a környezetünkben is megtesszük. (Tanítványképző level 2.)

A legutóbbi alkalommal egymást próbáltuk elképzelni, hogy mi lenne, ha egy tárgy lenne, ha egy növény lenne... Sokat nevtünk, és egyre jobban belemelegedtünk a játékba.

Az alkalom második részében fejest ugrottunk az emmauszi tanítványok történetébe, hol az egyik tanítvány, hol Jézus helyébe képzelve magunkat. Majd párokban beszélgetve elevenítettük fel azokat a találkozásokat, amelyek meghatározóak voltak eddigi életünkben.

Összejöveteleink imával, áldással fejlődnek be, ám a játék még tovább folytatódik a plébánián Tibor atya lelkes részvételével.

Edöcsény Zita

VALAHOGY MEGMARADNI... Pakisztáni beszámoló

A nyomorban élő családokra 30 évvel ezelőtt egy belga ferences szerzetes figyelt fel először az akkori konzul feleségével, Pakisztán egyik városában.

Munkájukat a Fokoláre Mozgalom ottani közössége folytatja, ahol kaszton kívüli hindu (bagri) és keresztény gyermekek fejlődését, tanulását segítik, és taníttatását fedezik.

Testületükben él a fokoláre egy magyar elkötelezett tagja, aki három évvel ezelőtt fordult szülőhazájához, és az iskola működtetéséhez kért segítséget.

„A ti adományaitokból már negyedik éve a gyerekeink nagy része jó eredménnyel tanul, és ezért most a családjaink, a szülők és a gyerekeink köszönetét és szeretetét szeretném tolmácsolni felétek. Végtelen hálával, szeretettel és tisztelettel gondolunk mindig Rátok, és a gyerekek rendszeres imáiról biztosítalak benneteket. A koronavírus járványának idején tovább tartjuk a kapcsolatot egymással, és igyekszünk megérteni, hogy ki a beteg, és hogy kinek mire van szüksége” – köszönti az adományozókat honfitársunk, akinek személye egyben biztosítéka is az adomány tisztaságának.

Hitoktatónk segítségével, a Caritas Junior diákjait mozgósítva kértük a mi gyerekeinket, hogy újra segítsenek egy hasonló korú társuk iskolába lépésében. Az ő 100 forintjaikat egészítette ki az a kicsi, lelkes csapat, akik a templomi meghirdetés révén bizonyították adakozó kedvüket. Így történt, hogy a templom és az iskola összefogásából az idej tanévben Nagymaros is büszkélkedhet egy kisdiákkal, a tízéves, keresztény John személyében.

Október 1-jén láhattuk ennek a fokolarinának szemével egy pakisztáni nagyváros képeit, amikor Nagymaroson ő maga, személyesen számolt be az ott eltöltött mintegy tíz év élményeiről. Mellette a magyar adományok egyik kezelője ta-

núskodott a feladat kihívásáról és szépségéről. A vités során szinte érzékelhetővé vált az elképesztő forgalom, a színek tobzódása, a zsúfolt utcák hangulata. És mindenütt ott vannak az életrevaló árusok is, sokszor gyerekek, akik nincstelenségük ellenére számtalan ötlettel – apró látványossággal, csemegével, gyümölcscsel megrakott, maguk tákolta kis tolókosijukkal – keresik a kenyerüket. Ők azok az Indiából menekült, kaszton kívüli családok is, akik minden hivatalos biztonság nélkül, csak így, valahogy tudnak megmaradni a nagyvárosokban. Otthonuk a hatalmas háztetők kéményfala, a híd alja, sikátorok be-

MINDENKI TESTVÉR – PAKISZTÁNBAN IS

A FOKOLÁRE MOZGALOM 2017 óta személyes ismeretsége révén felvállalta egy Pakisztánban működő Szociális Központ által gondozott, nyomorban élő, kaszton kívüli hindu és keresztény gyermekek helybeni taníttatását. A nagylelkű támogatók pénzdományainak köszönhetően 80 gyermek 3 éven át járhatott iskolába.

Egy gyermek összköltsége egy teljes tanévre: 210 Euro, vagyis 75.000 Ft
Gyűjtésünket tovább folytatjuk: „100 Ft-os” akció néven

Keresünk olyan csoportokat, plébániákat, iskolákat, ahol a közösség tagjai, ha jónak látják, 100 Ft-t adnak erre a célra, 2021. március 20-ig, mert az iskola április 1-jén kezdődik.

Infó:

Tóth Judit +36 30-898-0907

toth.judit@fokolare.hu

Téglásy Klára +36 30-556-4856

teglasy.klara@fokolare.hu

utalás: Új Város Alapítvány

számlaszám:

CIB 11103004-18041930-10000001

közlemény: Pakisztán

www.fokolare.hu

ugrói. A munkanélküli szülők népes gyerektáborra minden alapvető feltételt nélkülözve kényszerül élni. Egyetlen kiemelkedés a szemétdombrol az iskola, ami nemcsak gyerekkort ajándékozik a felnövekvő nemzedéknek, hanem jövőt is. Az analfabéta szülők együttműködnek a tanítókkal, és nem győzik hálájukat kifejezni nagycsaládjuk támogatásáért. Így kaptunk mi is ezektől az édesanyáktól egy kézzel hímzett pakisztáni terítőt.

Jelenlétével, kitüntető érdeklődésével megtisztelte összejövetelünket dr. Beer Miklós püspök atya és dr. Csáki Tibor plébános atya, aki pártoló, sőt segítő szándékáról biztosította az adományozás lehetőségéről érdeklődőket. És bárki beállhat a célba imával, híradással is.

Hortoványi Emőke

SEGÍTÉSI LEHETŐSÉG: Krumplilakoma – Advent valamelyik vasárnapján – december 30-ig – válassz egy, a megszokottól eltérő szerény ételt, ami krumpliból készül. A vasárnapi ebédre szánt összeg így felszabaduló részét dobd a templomban kitett üvegebe a pakisztáni gyerekközpont javára.

KEDVES TESTVÉREK!

A Városunkban élő 4500 katolikus rendszeresen kéri plébánia közösségünk jelenlétét, hogy legyen mellette örömben, élete felemelő pillanataiban, és kísérje el fájdalomában is. Segítse gyermekeit

a hitoktatásban, szentségek felvételében, táborozásban. Mindezeknek az elvárásoknak akkor tudunk megfelelni, ha a hozzánk tartozók anyagilag is segítenek bennünket.

A Plébánia és az Egyházközség működési fenntartására változatlanul szükség van. Ennek fedezete lehet a vasárnaponkénti szentmisén történő hozzájárulás – perselypénz – és az ún. egyházi adó.

Az egyházi adó mértékét, összegét az adományozó lehetőségei határozzák meg, de támpontként ezúton két irányszámot teszünk közzé. A püspöki kar ajánlása az egyházi adó mértékére az adakozó egyén éves jövedelmének 1%-a. Akinek ennél szerényebbek a lehetőségei, az havi 500 – 1000 Ft körüli összeg befizetésével segítheti érdemben az egyházközséget.

Az egyházi adó befizethető a templomban kihelyezett csekkeken, személyesen a Plébánián, és egyszeri, illetve rendszeres banki átutalással (számlaszám: RK. Plébánia Nagymaros

11742094-20157874). A hozzájárulás eljuttatásának szintén egyszerű lehetősége még adományunkat átadni az egyházi adó beszedőknek, akik az Egyházközség megbízásából városunk minden részében megtalálhatóak. Ők személyesen keresik fel a háztartásokat. Mivel közülük sokan az elmúlt években koruk miatt kiestek, ezúton jelezzük, hogy keressük azokat a testvéreinket, akik ebben a fontos szolgálatban részt tudnának venni. Jelentkezés Kanyó Áginnál (30/913-2354).

Nagylelkűségeteket az Egyházközség nevében előre is megköszönve bizalommal

Tibor atya

IFJÚSÁGI LELKI NAP ZEBEGÉNYBEN

Október 26-án tartottuk első – és remélem nem utolsó – lelki napunkat Tibor atyával Zebegényben. A frissen elkészült plébániának mi lehettünk az első vendégei, és habár az eredeti terv, miszerint a kisifisekkel együtt töltjük a délutánt, nem vált valóra, így is remek napunk volt.

Miután Tibor atya körbevezetett minket, elkezdődtek a lelki programok. Beszélgettünk arról, hogy mennyire fontos az elcsendesedés, az az idő, amit kettesben az Istennel tölthetünk, amiből erőt meríthetünk. A Bibliából Mária és Márta történetét elevenítettük föl, ahol Jézus, mikor Mária őt hallgatja, és nem a testvéreinek segít a házimunkában, így szól: „Mária a jobbik részt választotta”. Nem elég, ha csak elvégezzük a feladatunkat. Kell, hogy Istennel élő kapcsolatunk legyen napi szinten, hogy feladataink értelmet nyerjenek. Ezután felmentünk a közeli dombon található Trianon emlékműhöz. Kaptunk egy fél órát és fejenként egy-egy Bibliát, hogy elmélkedjünk a természetben. Ez volt a nap egyik legjobb része. Én személy szerint Szent Pál apostol történeteit olvastam. Ebéd után megnéztük a Viskó című filmet, amely igen megható volt.

Számomra a legkedvesebb dolog, amit hazahoztam, az Tibor atya példázata a tulipánról. „A tulipán egész nap nyitva van, de estére becsukódik, hogy rendbe szedje

magát. Így másnap újult erővel nyílik ki, hogy gyönyörködhesseken benne.” Jó volna, ha mi is így tudnánk élni. Örülök, hogy részt vehettem ezen a napon, remélem még sok ilyen lesz. Köszönjük!

Bálint András

Filmajánló nem csak fiataloknak CARLO, EGY KÖZÜLÜNK VALÓ SZENT

zus influencere”. Életét a katekizmusnak, a zenének, a jótékonykodásnak és a technológiának szentelte. Carlo leukémiában hunyt el 2006-ban, 15 évesen. 2020. október 10-én az olaszországi Assisi Szent Ferenc-bazilikában boldoggá avatták.

„Tanúságtétele azt mutatja korunk fiataljainak, hogy meg lehet az igazi boldogságot találni, ha az ember Istent teszi az első helyre, és őt szolgálja testvéreiben, különösképpen a legkisebbekben.”

Róla szóló filmek:

- Egy boldog ember élete - Carlo Acutis
- Carlo Acutis Misszionárius 2.0
- Carlo Acutis lelkisége

Az interneten több angol és olasz kisfilm található, vannak Facebook csoportok és Instagram oldalak is.

Influencer: másokat befolyásoló személy, véleményvezér, pl. közösségi oldalakon olyan emberek, akik sok követővel rendelkeznek, és ezáltal tömegeket tudnak befolyásolni.

„A Super Mariót és a Pokémont szerette, de mindenkifelelt Jézust.”

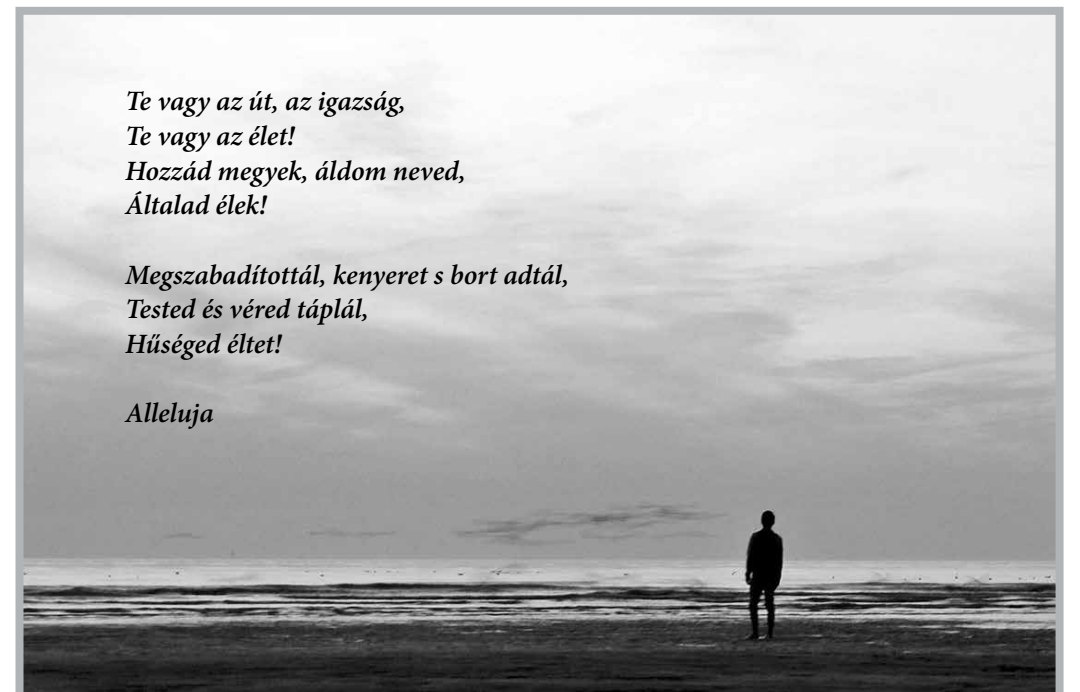
Carlo Acutis olasz katolikus fiú, 1991-ben született. Járt óvodába, általános- és középiskolába, focizott, kirándult, programozott, játszott. Olyan volt, mint bármelyik gyerek. Elsőáldozása napján megérintette őt az Eucharisztia csodája, naponta járt misére és áldozni, erre környezetét is biztatta. Adakozott és ételt osztott a szegényeknek, segített mindenhol, amerre csak járt, kiállításait a szent helyekről az egész világon bemutatták, hozzá honlapot is készített. Ő volt „Jé-

Dán Ildikó és Féja Lőrinc

*Te vagy az út, az igazság,
Te vagy az élet!
Hozzád megyek, áldom neved,
Általad élek!*

*Megszabadítottál, kenyeret s bort adtál,
Tested és véred táplál,
Hűséged éltet!*

Alleluja

JÉZUS KEDVES KIS BARÁTJA!

Emlékszel, hogy miről olvashattál a tavaszi Tanúságban? Emlékszel még a fatimai három gyermekre, és arra, hogy mi történt velük? Igen... a Szűzanya látogatta meg őket 6 egymást követő hónap 13. napján és három fontos dolgra kérte őket. Emlékszel rá, hogy miért tette mindezt? Azt mondta, hogy ez a három dolog: fegyver. Még hozzá hatásosabb minden puskánál vagy ágyúnál, mert ezekkel háborúkat lehet megállítani, és a rosszat jóra lehet fordítani. Ma is vannak háborúk. De nem a csatatereken, hanem

az emberi kapcsolatokban és a szívekben. Ha szétnézel magad körül, Te is biztosan látod ezt. Láthatod a félelmet, a magányt, a szomorúságot, a haragot... A Szűzanya azt mondja, hogy az Általa javasolt fegyverekkel segíthetünk, hogy a szomorúság örömmre változzon, és a háborúk helyett a béke uralkodjon. Különleges ezekben a fegyverekben, hogy a hatásukat nem mindig láthatjuk, ezért szükség van hozzá a hitünkre. Mivel a Szűzanya ajánlotta őket, egészen biztosak lehetünk benne, hogy titokzatosan működnek és segítenek. És persze van, hogy láthatjuk is, hogyan.

A tavaszi újságban az első fegyverről olvashattál. Emlékszel, hogy mi volt ez? Igen... az áldozatvállalás. Azóta Te is biztosan belejöttél abba, hogy lemondj kis (vagy nagy) dolgokról azért, hogy segíthess a szomorú, a magányos, vagy a másokat bántó embereknek. Most a második fegyverrel ismerkedünk meg. A következő újságban keresd majd meg a harmadikat is!

A második csodálatos fegyver: a szívből jövő imádság

Ha szeretünk valakit, akkor ő fontos nekünk. Vele vagyunk, odafigyelünk rá és meghallgatunk mindent, amit csak mond. És szeretnénk mi is mindent megosztani Vele, elmondani Neki.

Jézus és Mária ugyanolyan élő, valóságos személyek, mint bármelyikünk. Ha például csukva van a szemed (nem alszol!), és anyukád, vagy a legkedvesebb barátod szól hozzád, attól még hallod őket. (Próbáld ki!) Azért,

mert Jézust és a Szűz Anyát nem látjuk, attól Ők még hallanak minket, ha beszélünk Hozzájuk! Sőt! Ők is szoktak hozzánk beszélni, akkor is, ha a testi füleinkkel nem halljuk a hangjukat. A szívünk mégis meg tudja érteni Őket. Neked van már ilyen élményed?

Karácsonyra készülődve, és az Ünnepek alatt is keresheted az alkalmakat arra, hogy Jézussal és Máriával időzz. Odatelepedhetsz a jászol elé, egy szentkép elé. Nézheted Őket. Beszélgethetsz Velük hangosan, vagy csak csendben, a szíveddel. Nagyon fognak örülni a társaságodnak!!! Elmondhatod Nekik, hogy mitől szenvedsz – kérve, hogy segítsenek. Megoszthatod Velük, hogy mi tesz boldoggá téged – hogy Ők is örülhessenek. Megkérheted Őket, hogy segítsenek valakinek, akin látod, hogy szomorú, vagy ideges, vagy olyasmiket tesz, amiről azt gondold, hogy az nem jó. Vagy egyszerűen csak szeretheted Őket jó szavakkal, kedvességekkel.

Tudod, hogy az összes imádság közül, amit Jézus és Mária kapnak, melyek a legkedvesebbek Nekik? A kisgyermek imái! Bizony!

Amikor együtt vagy Jézussal, Máriával, akkor lehetsz a jelenlétükben csendben (de Rájuk figyelve!), szólhatsz Hozzájuk saját szavaiddal, vagy mondhatsz olyan imákat is, amiket ismersz és szeretsz. Az a fontos, hogy mindezt egész szíveddel tedd, mint amikor valamibe mindent beleadsz! Közben legyél egészen biztos abban, hogy Ők hallanak téged! Minél jobban hiszed ezt, Ők annál inkább kinyújtják a Mennyből a kezeiket és gondoskodnak a kéréseidről, és jóra fordítják a rosszat. Ha figyelsz, akkor azt is fel fogod fedezni, hogy hogyan!

Példák az imádságra:

Mária Szeplőtelen Szíve, könyörögj érettünk!

Jézusom szeretlek és bízom Benned!

Ó szelíd és alázatos szívé Jézus, alakítsd szívünket a Te Szent Szíved szerint!

Istenem, hiszek és remélek Benned, imádlak és szeretlek Téged. Bocsánatot kérek Tőled mindazokért, akik nem hisznek Benned és nem imádnak Téged, nem remélnek Benned és nem szeretnek Téged.

Ó Mária, Szeplőtelen Szíve, jósággal teljes! Mutasd meg nekünk irántunk való szeretetedet! Szíved tüze, Ó Mária, szálljon le minden népre! Végtelenül szeretünk Téged!

Mi Atyánk... (10) Üdvözlégy... (1) Dicsőség... (1) Ó, Jézusom... (egy tized rózsafüzér)

Ó Jézusom, bocsásd meg bűneinket, ments meg minket a pokol tüzétől és vidd a Mennybe a lelkeket, különösen azokat, akik legjobban rászorulnak irgalmadra!

Forrás: Emmanuel nővér: Gyermekeim, segítsetek, hogy Szívem győzzön!

Összeállította: z.v.t.

Díszítsd fel imával Máriát!

Ha a családdal vagy egyedül valakiért imádságot mondtok, (rövid fohászt, rózsafüzért), vagy valamilyen áldozatot hozol, akkor beszínezhetsz egy csillagot, vagy virágot Mária, Jézus, vagy József ruháján. Karácsonyra Mária ruhája biztosan pompázni fog az imádságok által! A Szentcsalád köré írhatod a neveket, és szándékokat, akikért advent folyamán imádkoztok!

A rajzot Hadiné Turcsik Kinga készítette

GYERMEKEINK MONDTÁK

Édesanyaként feltettem a kérdést 5 és 8 éves gyerekeimnek, hogy minek örülnének az ünnepekre.

„Én azt kérem a Mikulástól, hogy gyorsan megnőjek!” - mondja az óvodás (5).

„Hát Kicsim, ebben nem hiszem, hogy tud segíteni a Mikulás.” - próbálok reagálni. Mire gyorsan közbevág az eggyel nagyobb (8): „De én tudom, hogy tud! Szól a Jézuskának!”

Oviból hazafelé: *Nem volt semmi gond, semmi baj, semmi hiszti? - Nem, az óvoda az nyugiban van.*

Egy ebédre hurkát süttünk 3,5 éves lányommal. Ő megkérdezte: *Anya, miből van a hurka? - Rizsből, meg malackából.* - Egy darabig hallgatott, aztán elkerekedett szemekkel, komoly arccal így felelt: *- De jó, hogy nem Micimackóból!*

Hol van a nadragod? - kérdeztem a kislányomat. - Vizes lett. - Mitől? - Nem tudom... szerintem a víztől.

Készülődünk a fehér vacsorára. Kislányom már teljes pompájában feszít, elégedetten méregeti magát: *Hercegnő vagyok. Mindenkinek ki fog derülni!*

Biztattam a fiamat, hogy egyen narancsot: *Edd meg, ebben van a vitamin! - Anya, kiveszed belőle?*

Papa keresi a fiúkat. Szándékosan félrenéz és megállapítja, hogy nincsenek itt. A kicsi ránéz a bátyjára, majd némi bizonytalansággal megkérdezi: *Pedig itt vagyunk, ugye?*

Prágába kellett utaznom, ezért beszélek a legnagyobbval, hogy rendesen viselkedjen, és mint legidősebb férfiember viselje gondját a családnak. Sajátos nézőpontból közelíti meg a helyzetet: *Anyát is meg kell puszilgatnom? ... Amikor haza értem, a gyerekek körbeugráltak, majd végre egy kicsit nyugisabbá vált a helyzet. Akkor a lányom kezdett el nyaggatni, hogy szeretne egy játékot. Már vagy 5 perce nyomult, amikor a következővel állt elő: *Ha nem kapom meg ezt a játékot, akkor nem fogok megboldogulni!**

A kutyánk valamit bekapott a szájába, mondom neki, hogy nyissa ki a száját. Kislányom tiltakozik: *Ő nem érti ezt. Ő még kutya.*

A családi ima ellen a 3 évesünk rendszeresen tiltakozik. „Bosszúból” minden elmondott kis ima után azt mondja: *„Ezt most Jézus hallotta!” ... „Ezt is hallotta!”*

Más alkalommal váratlanul „előszaladt” két rózsafüzért lengetve: *„Anya, imádkozunk! Vagy nem is, majd én imádkozom: Gyere, Szűz Mária! Legyél velem! Nagyon szeretlek! Most már haza mehetsz! Ámen!”* Erre én megkérdeztem, hogy: *„Hol lakik a Szűzanya?”* - Ő döbbenet válaszolta, hogy én még ezt sem tudom: *„Hát az istállóban!”*

Az egyik nagyobb gyermekünk nekilát megleckéztetni a kisebbet: *Na, most már Mózesre tanítalak!*

Egy nap kértem a fiamat: *Segíts légy szíves!* - Ő erre így válaszolt: *Irtó fáradt vagyok a segítséhez, csak a játéokra van erőm egész nap.*

Nagy testvér: *Anya, láttad milyen kedves voltam Húgival? - Nem, mi történt? - Hát, odaadtam neki ezt a Cini Minist, mert nekem már nem kellett.*

Egységben Istennel és emberrel a XXI. században

Több mint egy évezrede áll a Pannonhalmi Bencés Főapátság, korszakokon átívelve, túlélve mongol, török, Habsburg támadásokat, háborúkat, hanyatlásokat, járványokat, ideológiákat. Napjainkban a hagyományok tisztelése és megőrzése mellett a megújulás, virágzás időszakát éli a monostor az oktatás, a kultúra és a turizmus területén egyaránt.

Aki meglátogatja Szent Márton hegyét, kiállításokat, beruházásokat, diákokat, kirándulókat, gyönyörű kertet, műhelyeket talál. Üzletükben „a Pannonhalmi Főapátság termékei szellemi, lelki és testi táplálékot egyaránt megjelelitenek.” Receptjeink ezek nyomán készültek.

A kézműves édességek igazi ünnepi ajándékok lehetnek szeretteinknek. Az alapanyagok minősége nagyon fontos. A szerzetesek gondosan válogatják a hozzávalókat, tegyük mi is így. A pannonhalmi tájjellegű borokat helyettesíthetjük bármely azonos típusú borral, a friss gyümölcsöt szárítottal.

Tegyünk egy látogatást e szent helyre, imádkozzunk évezredes falai között, sétáljunk a levendulamezőkön és kóstoljuk meg az eredeti finomságokat is.

Dán Ildikó

BONBON ÉS TRÜFFEL GOLYÓ

Gyógynövényes étcsokoládé bonbon: 70%-os étcsokoládé, borsikafű, izsóp, kakukkfű, rozmaring, zsálya, tárkony

Levendulás tejsokoládé bonbon: 30%-os tejsokoládé, levendula

Elkészítés: A felolvasztott csokoládéba nagyon kevés finomra őrölt fűszert szórunk, majd ha lehűlt, vizes kézzel gombócokat formázunk belőlük.

Fehérboros trüffelgolyó: 30% fehér csokoládé Pannonhalmi Rajnai Rizlinggel, finomra őrölt mentával és citromfűvel

Rozéboros trüffelgolyó: 30%-os fehér csokoládé Pannonhalmi Tricollis Rosé-val és eperrel

Vörösboros trüffelgolyó: 70%-os étcsokoládé Pannonhalmi Pinot Noir-ral

Elkészítés: 2dl tejszínben felolvasztunk 2 dkg vaját és 25 dkg csokit, belekeverünk 2 evőkanál bort, az egyéb hozzávalókat, majd, ha meghűlt, apró golyókat formázunk, és keserű kakaóporba forgatjuk őket.

TARTÓS ÉLELMISZERT GYŰJTÜNK

A járvány miatt nehéz helyzetek állnak elő, sokkal nagyobb mértékben van szükség a segítségnyújtásra. Az előttünk álló időben fokozott nagylelkűséget kérünk mindenkitől!

Az adományokat egyrészt a szentmisek után gyűjtjük, de van lehetőség átutalásra is. Az egyházközségi karitás számlaszáma alul olvasható, de a szentmise végén szórólapokon is elvihető. Akinek egyik lehetőség sem megfelelő, de szeretne adományozni, bármelyik hozzá közel eső karitásznak szólhat és elmegyünk az adományáért.

Pénzbeli adományokat- szintén szokás szerint- advent második vasárnapján is várunk. A cél Kárpátalja, ahol a mi fogalmaink szerint alig elképzelhető szegénység van. Óriási lehetőséget jelent az ottani segítőknek az ilyenkor küldött adományunk! A fentebb felsorolt módokon lehet ekkor is adományozni.

Szent Márton napjától karácsonyig állandó élelmiszergyűjtést kezdünk. Idén az élelmiszer gyűjtésre helyezük a hangsúlyt, mert január végére bizonyára sok családnál ez is probléma lesz. **Folyamatosan üzemelő tartós élelmiszer gyűjtők vannak a Karitász KUCKÓ előtt, a Rákóczi u. 19 előtt és a Manyi boltban,** amelyekbe kizárólag tartós élelmiszert lehet elhelyezni. A gyűjtőpontok még szaporodhatnak.

Cukor , liszt, rizs, tészta, konzervek, zsír/olaj, méz, tea, kakaó, tisztítószer, tisztálkodási termékek. Saját készítésű élelmiszert csak személyesen átadva fogadunk!

Karácsonyi ebédek készítését idén is kérjük december 25-re, erről majd idejében még adunk tájékoztatást. A karitász KUCKÓ-ban ruha adományokat bizonytalan ideig nem tudunk fogadni.

A számlaszám: 66000114-13403276 Római Katolikus Plébánia (karitász)

Hálásan köszönünk minden nagylelkűséget ebben a nehéz helyzetben!

ELVESZETT!

A templomban maradt, és elveszett egy régi kötésű imakönyv, ami nagyon kedves nekünk.

Felismerhető a benne lévő családi ajánlásról és a régi kiadásról.

Kérjük, hogy aki megtalálta, hívjon minket a 27/355-447-es telefonszámon, mi pedig megajándékozunk őt egy imakönyvvel vagy Újszövetséggel.

Gergely Sándor és felesége

TANÚSÁG

A nagymarosi Szent Márton Plébánia lapja

KIADJA: Szent Márton Katolikus Plébánia

Nagymaros, Szent Imre tér 2.

MEGJELENIK: Negyedévente

FELELŐS KIADÓ: Dr. Csáki Tibor atya

SZERKESZTŐK: Dán Ildikó, Zollerné Várkonyi Tekla, Zoller Andrea

KORREKTÚRA: Kosztráné Zoller Judit, Telegdi Ármin

RAJZOK: Hadiné Turcsik Kinga

ELÉRHETŐSÉG: tanusag.szerkesztoseg@gmail.com

GRAFIKA, TÖRDELÉS: Scheffer Miklós

NYOMDA: Multiszolg Bt., Vác

PÉLDÁNYSZÁM: 400

NYOMDAKÖLTSÉG: A folyóirat nyomdai költsége 160 Ft+Áfa/db. Ön ingyenesen juthat hozzá. Amennyiben támogatni kívánja a folyóirat megjelenését, azt a plébánia bankszámlaszámára (RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA, 11742094-20157874) történő átutalással megteheti, jelezve a megjegyzés rovatban, hogy TANÚSÁG, vagy hozzájárulását bedobhatja a templomban elhelyezett perselybe.

Tanmese

Egy csoport régi diák, akik nagy karriert futottak be, összejöttek, hogy meglátogassák öreg egyetemi tanárukat. A beszélgetés hamar panaszkodásba csapott át a stresszes élet és munka kapcsán. A tanár kiment a konyhába, s egy nagy kannányi kávéval és többféle csészével tért vissza. Porcelán, műanyag, üveg, néhány sima volt, néhány közülük drága ritkaság. Majd szólt, hogy mindenki szolgálja ki magát. Amikor minden diák kezében egy csésze kávé volt, így szólt: „Megfigyeltétek, hogy minden szép és drága darab elkelt, az olcsó, műanyagok pedig az asztalon maradtak? Habár az a természetes, hogy mindenből a legjobbat kívánjátok magatoknak, ez a problémáitok, a stressz forrása is. Amit valójában mindenki akart, az a kávé volt, s nem a csésze. Mégis a jobbra, szebbre vadásztatok, s egymást figyeltétek. Tétélezzük fel, hogy az élet a kávé, s a munkahely, a pénz és a társadalmi pozíció, a csészék. Ezek csak eszközök az élethez, de az élet minőségét nem változtatják meg. Néha azzal, hogy csak a csészére figyelünk, elmulasztjuk élvezni a benne lévő kávé. Tehát, barátaim, ne engedjétek, hogy a csészék irányítsanak... a kávé élvezzétek helyette!”

Túrmezei Erzsébet
KARÁCSONYI KÍVÁNSÁG

Ha én betlehemi
pásztorgyerek lennék,
karácsony estéjén
a jászolhoz mennék.

Ha volna egy szelíd
szép, fehér báránycám,
azt is odavinném,
azt is odaszánnám.

Cyorsan letérdelnék...
Milyen jó is volna!
Angyalok éneke
gyönyörűen szólna.

Talán egy kis angyal
kezemen is fogna...
Megtartó Úr Jézus
rám is mosolyogna.

De én nem lehetek...
mért is nem lehetek
betlehemi nyáját
őrző pásztorgyerek!

Magyar földön járok...
el is múlt az régen,
hogy az a csillag
ragyogott az égen.

Van most csillag elég,
de úgy egy se ragyog.
Nem énekelnek már
mennyei angyalok.

Úr Jézus elébe
Elmegyek én mégis,
száz nap és száz éjjel,
Ha mindig mennék is.

Száz nap és száz éjjel,
még nem is kell járnom:
Odarepít engem,
az én imádságom.

Méért megyek elébe?
megköszönni szépen,
a sötét világra,
hogy leszállott értem.

Megmondani neki:
életem, halálom:
már én csak ezentúl
mindig őt szolgálom.

Megsimogat, tudom,
Szerető szemével,
Megtelik a szívem,
Szíve melegével.

Megtartó Úr Jézus
édes mosolyával:
karácsonyestének
nagy boldogságával.